

ชื่อวิทยานิพนธ์	สารบัญชื่อไม้เลสในน้ำยาแก้กลิ่น มะละกอ และยางพารา
ผู้เขียน	นายจตุรงค์ สินแก้ว
สาขาวิชา	ชีวเคมี
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

ได้มีรายงานว่า น้ำยาแก้กลิ่น มะละกอ และยางพารา เป็นสาเหตุการก่ออาการแพ้ แต่ยังไม่มีรายงานว่า ในน้ำยาแก้กลิ่น มีสารขับยั่งชัก ไม้เลส ในขณะที่ โปรตีนก่อภูมิแพ้ในข้าวสาลีขนาด 60 กิโลดอลตัน ในสภาพธรรมชาติ ที่มีหน่วยอย่างนาด 13-16 กิโลดอลตัน มีรายงานว่า มีกิจกรรม การขับยั่งชัก ไม้เลส ดังนั้น การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบกิจกรรมการขับยั่งชัก ไม้เลส ในน้ำยาของพืชดังกล่าว และตรวจหาขนาดไม้เลกุลของสารขับยั่งเปรียบเทียบกับ โปรตีนที่ก่อภูมิแพ้ในข้าวสาลี

รายงานเครื่องกลิ่น ผลกระทบ และลำดับของยางพารา ได้จากการนำหัวม่อน จังหวัดสงขลา ประเทศไทย แยกส่วน ได้จากน้ำยาของพืชแต่ละชนิด ด้วยการ เช่น ตริฟิวท์ ที่ $50,000 \times g$ ที่ $4^{\circ}C$ ตรวจหา กิจกรรมการขับยั่งชัก ไม้เลส โดยใช้สารละลายน้ำ เป็น 2% เป็นสับสเตรท และสารละลายน้ำตามอัตราส่วนสารมาตรฐาน ทำบริสุทธิ์ส่วนใหญ่ได้จากน้ำยา แต่ละชนิด ด้วยเทคนิคเจลฟิลเตอร์ชั้น รวมสารละลายน้ำ กิจกรรมการขับยั่ง นำไปทางนาดไม้เลกุล ด้วยเจลฟิลเตอร์ชั้น ตรวจแบบแพน โปรตีน ด้วย Native-PAGE และทางนาดไม้เลกุลของ โปรตีนหน่วยอย่าง ด้วย Tricine SDS-PAGE ที่ข้อมูลด้วยสารละลายน้ำใน เทคนิค

ผลการทดลองพบว่า สารขับยั่งชัก ไม้เลส จากน้ำยา แก้กลิ่น แสดงกิจกรรมการขับยั่ง 27.27 หน่วย ต่อ ปริมาณน้ำยาที่เก็บ 1 มล. ที่ผ่านการทำบริสุทธิ์ด้วย Sephadex G-75 แสดง กิจกรรมการขับยั่ง 150 หน่วย ต่อ ปริมาณน้ำยาที่เก็บ 1 มล. และไม่พบแคน โปรตีน ใน Native-PAGE สารขับยั่งดังกล่าว เกิดปฏิกิริยาเชิงบวก สารละลายน้ำเงิน เช่น กับสารละลายน้ำ ferric chloride และสารละลายน้ำฟลิน และเกิดฟองก๊าซ กับสารละลายน้ำ sodium bicarbonate ผลการเกิด bathochromic shift ในสารละลายน้ำ และการวิเคราะห์ด้วย Fourier transform infrared spectrometer (FT-IR) ของสารขับยั่งที่ ทำบริสุทธิ์ สนับสนุนลักษณะของสารประกอบฟิโนลิกที่มี หมู่ carboxylic นอกจากนี้ ผล Thin layer chromatography (TLC) ของสารขับยั่งที่ ถูกย่อย และสกัด ด้วยอีเทอร์ เสริมความเป็นไปได้ว่า สารขับยั่งชัก ไม้เลส ในน้ำยา แก้กลิ่น เป็นสารประกอบฟิโนลิก ที่มี gallic acid เป็นหน่วยอย่าง ข้อมูลที่ได้นี้ แสดงว่า สารขับยั่ง ในน้ำยา แก้กลิ่น เป็นสารขับยั่งชัก ไม้เลส

ประเภทที่ไม่ใช่โปรตีน ถ้าเป็น tannin สารนี้จะมีน้ำหนักโมเลกุล 500 ถึงมากกว่า 20,000 Dalton เมื่อมีกรดแกแลติกขนาด 170 Dalton เป็นโครงสร้างพื้นฐานภายในโมเลกุล

สารยับยั้งอะไมเลสในน้ำยาจะละลายแสดงกิจกรรมการยับยั้ง 0.43 หน่วย ต่อ ปริมาณน้ำยาที่เก็บ 1 mL ที่ผ่านการทำบริสุทธิ์ด้วย Sephadex G-75 แสดงกิจกรรมการยับยั้ง 2.83 หน่วย ต่อ ปริมาณน้ำยาที่เก็บ 1 mL มีแถบโปรตีนเพียงแถบเดียวใน Native-PAGE ใน SDS-PAGE พนແลบโปรตีน 3 หน่วยอย่างขนาด 23,857 Dalton 16,723 Dalton และ 14,715 Dalton ขนาดดังกล่าวใกล้เคียงกับสารยับยั้งอะไมเลสที่ก่อภูมิแพ้ในข้าวสาลี

สารยับยั้งอะไมเลสในน้ำยาจะพาราแสดงกิจกรรมการยับยั้ง 0.10 หน่วย ต่อ ปริมาณน้ำยาที่เก็บ 1 mL ที่ผ่านขั้นตอนการทำบริสุทธิ์ด้วย Sephadex G-25 แสดงค่าการยับยั้ง 18.75 หน่วย ต่อ ปริมาณน้ำยาที่เก็บ 1 mL มีแถบโปรตีนเพียงแถบเดียวใน Native-PAGE ใน SDS-PAGE พนແลบโปรตีนขนาด 61,165 Dalton ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าสารยับยั้งอะไมเลสที่ก่อภูมิแพ้ในข้าวสาลี

Thesis Title	Amylase Inhibitor in Latexes of Banana, Papaya and Rubber
Author	Mr. Jaturong Sinkheaw
Major Program	Biochemistry
Academic Year	2006

ABSTRACT

Latexes of banana, papaya and rubber have been reported for the cause of allergy. These plant latexes have not been reported to contain amylase inhibitor (AI) while a wheat allergen of native molecular weight of 60 kDa with subunits of 13-16 kDa has been reported to contain amylase inhibitory activity. This study thus aims to determine the amylase inhibitory activity in these plants latexes and its molecular weight comparing with the size of wheat AI allergen.

Latex samples were collected from the bunch of bananas, fruits of papaya and trunks of rubber trees from Namom district, Songkhla province, Thailand. Each plant latex was centrifuged at 50,000 x g under 4°C, the supernatant was collected and assayed for their amylase inhibitory activity using 2 % starch solution as a substrate and maltose as standard. The leftover supernatant of each plant latex was partial purified through gel filtration technique, pooled fractions of inhibitory activity, and determined for its native molecular weight by gel filtration, its proteins patterns by Native-PAGE and its subunits molecular weight by tricine SDS-PAGE system staining with silver nitrate reagent.

Banana latex has inhibitory activity at 27.27 units per mL collected latex. Its purified AI from Sephadex G-75 showed inhibitory activity at 150 units per mL collected latex, without protein bands on the Native-PAGE. The purified AI of banana gave positive dark blue color of phenolic compound with ferric chloride and Folin reagents, and gas bubbles with the solution of saturated sodium bicarbonate of carboxylic functional group. Bathochromic shift in alkaline condition and result from Fourier transform infrared spectrometer (FT-IR) analysis of the purified AI supported phenol properties with carboxylic functional group of the previous tests. Results from TLC of the purified AI hydrolysate in ether with various standards indicated the possibility that AI in banana is a phenolic compound containing gallic acid as a basic structure.

These information shows that banana AI is a nonproteinaceous inhibitor type with molecular weight of 500 to > 20,000 Da if it is assumed to be tannin containing 170 Da of gallic acid basic structure.

Papaya latex has inhibitory activity at 0.43 units per mL collected latex. Its purified AI from Sephadex G-75 showed inhibitory activity at 2.83 units per mL collected latex, with one protein band on the Native-PAGE. By SDS-PAGE the purified AI comprised of three subunits of protein molecular weight 23,857 Da, 16,723 Da and 14,715 Da which corresponding to the size of allergen AI subunits in wheat.

Rubber latex has inhibitory activity at 0.10 units per mL collected latex. Its purified AI from Sephadex G-25 showed inhibitory activity at 18.75 units per mL collected latex, with one protein band on the Native-PAGE and one band of 61,165 Da on SDS-PAGE. This result shows that molecular weight of AI subunits in latex of rubber is larger than the size of allergen AI subunits in wheat.